

μάγκικος

μάγκικος, -η, -ο, επίθ. [<μάγκας + κατάλ. -ικος]. **1.** που ανήκει ή αναφέρεται στο μάγκα ή που χαρακτηρίζει το μάγκα: «μάγκικο τραγούδι || μάγκικες χειρονομίες || μάγκικη περπατησιά». (Λαϊκό τραγούδι: **μάγκικα** τραγούδια θα σου γράψω για να σου θυμίζουν τα παλιά· οι παλιοί νταλκάδες να ξυπνάνε, οι παλιές οι πίκρες να ξοφλάνε -γόησσα ξανθιά // έλα, **μάγκικο**, σκερτσόζο, δώσ' μου μια ματιά να μου γιατρέψεις, φως μου, την καρδιά). **2α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα μάγκικα**, η γλώσσα που χρησιμοποιούν οι μάγκες και που για ένα μεγάλο διάστημα δεν ήταν κατανοητή στους πολλούς: «αν θέλεις να καταλάβω τι μου λες, μη μου μιλάς μάγκικα». **β.** τα τραγούδια που ακούν οι μάγκες, τα ρεμπέτικα: «δεν ακούει ποτέ του μοντέρνα τραγούδια, γιατί του αρέσουν μόνο τα μάγκικα». (Λαϊκό τραγούδι: μ' αρέσουν και τα **μάγκικα**, γιατί έχουμε μεράκι, γιατί ξεχνώ τα βάσανα με Προύσας 'ργιλεδάκι). **3α.** επίρρ. **μάγκικα**, πάρα πολύ εντάξει, πάρα πολύ ωραία: «όλα ήταν τακτοποιημένα μάγκικα || περάσαμε πολύ μάγκικα στα μπουζούκια». (Λαϊκό τραγούδι: κι αν τη γνώμη την κάνεις από μένανε δε χάνεις, κι έτσι φίνα θα περνούμε, **μάγκικα** κι οι δυο θα ζούμε). **β.** με τον τρόπο του μάγκα: «μη μ' αναγκάζεις να σου φερθώ μάγκικα || μου φέρθηκε πολύ μάγκικα». (Λαϊκό τραγούδι: γιατί θες μικρό ν' αναστενάζω, **μάγκικα** βρισιές να σ' αραδιάζω).

- μάγκικη δουλειά ή μάγκικες δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).

- ξηγιέμαι μάγκικα, συμπεριφέρομαι σωστά, γνήσια, καθώς πρέπει: «όταν μου φέρονται καλά, ξηγιέμαι κι εγώ μάγκικα».

- ξηγιέμαι μάγκικα κι ωραία, επιτείνει την πιο πάνω φράση, (Λαϊκό τραγούδι: μια που λες πως είσ' απ' τον Περαία να **ξηγιέσαι μάγκικα κι ωραία**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας